

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kiryło (przewodniczący)

SSN Dawid Miąsik (sprawozdawca)

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z protestu K. Ł.

z udziałem:

1. Prokuratora Generalnego,

2. Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej

przeciwko ważności referendum,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 października 2015 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

K. Ł. (skarżąca) wniosła protest przeciwko ważności wyników referendum przeprowadzonego w dniu 6 września 2015 r.

Skarżąca kwestionuje ogłoszony wynik referendum w całości oraz wnosi o jego unieważnienie oraz ponowne przeliczenie ręczne wszystkich kart do głosowania, a także zobowiązanie Państwowej Komisji Wyborczej do niezwłocznego wprowadzenia aktów wykonawczych oraz podjęcia działań zapewniających należyłą kontrolę, rzetelność i uczciwość wyborów. Skarżąca zarzuca referendum naruszenie prawa, nieprawidłowości systemowe oraz

zaniedbania Państwowej Komisji Wyborczej i Krajowego Biura Wyborczego skutkujące ogłoszeniem wyniku referendum niezgodnego ze stanem faktycznym.

Skarżąca zarzuca naruszenie: 1) art. 52 Kodeksu wyborczego w pkt 24 Wytycznych (uchwała PKW z 27 lipca 2015 r.) poprzez dopuszczenie odmowy złożenia podpisu przez głosującego przy odbiorze kary do głosowania; 2) art. 61 Konstytucji RP oraz art. 160 § 1 pkt 1 Kodeksu wyborczego przez brak należytej staranności polegający na braku działań prowadzących do publikowania w Internecie skanów wszystkich protokołów obwodowych komisji wyborczych; 3) brak weryfikacji przez Komisarzy Wyborczych wyników głosowania uzyskanych z wykorzystaniem systemu informatycznego innymi metodami; 4) art. 160 § 1 pkt 2 Kodeksu wyborczego przez nienależyte wykonanie przez Państwową Komisję Wyborczą oraz inne organy wyborcze obowiązków określonych w tym przepisie w celu eliminacji licznych błędów w spisach wyborczych; 5) art. 160 § 1 pkt 6 Kodeksu wyborczego przez ignorowanie propozycji ustalenia wzoru karty do głosowania jako druku.

Prokurator Generalny przedstawił stanowisko w sprawie zasadności protestu skarżącej, w którym wyraził pogląd, iż protest powinien zostać pozostawiony bez dalszego biegu. Państwowa Komisja Wyborcza również wniosła o pozostawienie protestu bez dalszego biegu, ewentualnie o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zarzuty protestu wykraczały poza jego przedmiot. Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 318, powoływanej dalej jako ustawa o referendum), protest przeciwko ważności referendum może być wniesiony ze względu na dopuszczenie się przestępstwa przeciwko referendum lub naruszenia przepisów tej ustawy dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników referendum. Z kolei zgodnie z art. 34 ust. 2 ustawy o referendum do warunków protestu stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu wyborczego. Zgodnie z art. 243 § 1 Kodeksu wyborczego Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest niespełniający warunków określonych w art. 241 Kodeksu wyborczego. Zgodnie z art. 241 § 3

kodeksu wyborczego wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty. Zarzuty te muszą odnosić się do podstaw protestu określonych w art. 33 ust. 1 ustawy o referendum.

Zarzuty protestu wniesionego w niniejszej sprawie nie odnoszą się do przesłanek protestu przeciwko ważności referendum określonych w art. 33 ust. 1 ustawy o referendum. Wydanie przez Państwową Komisję Wyborczą Wytycznych (uchwała PKW z 27 lipca 2015 r.), które w pkt 24 dopuszczają odmowę złożenia podpisu przez głosującego przy odbiorze karty do głosowania nie narusza przepisów ustawy o referendum dotyczących głosowania. Z kolei oparte na art. 160 Kodeksu wyborczego zarzuty mają charakter organizacyjny i odnoszą się do działalności Państwowej Komisji Wyborczej w sprawach związanych z przeprowadzaniem wyborów, a nie z organizacją i przeprowadzaniem referendum. Ogólnie sformułowane zarzuty odnoszące się do braku działań prowadzących do publikowania w Internecie skanów wszystkich protokołów, braku weryfikacji wyników głosowania innymi metodami, uchybień w prowadzeniu spisów wyborczych, ignorowaniu propozycji ustalenia wzoru karty do głosowania jako druku ścisłego zachowania, nie są w ocenie Sądu Najwyższego zarzutami dotyczącymi naruszenia przepisów ustawy o referendum dotyczących głosowania, ustalenia jego wyników oraz wyników samego referendum.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

kc